

opusdei.org

Prästvigningar i TorreCiudad

Biskop Javier Echevarría har prästvigat två spanska diakoner under en ceremoni som ägde rum den 4 september i TorreCiudad-helgedomen. Här nedan publicerar vi den predikan som Opus Deis prelat höll vid detta tillfälle.

2005-09-14

*Nicolás Urbano Mesa och Miguel Ángel Gil Pinillos mottog
prästvigningens sakrament i söndags,
den 4 september. Omkring tre tusen*

personer var närvarande vid akten, och en kör från Huesca (Spanien) sjöng under ackompanjerande av kyrkans kantor, Maite Aranzabal. Don Nicolás, 52 år gammal och hemmahörande i Córdoba, har verkat större delen av sitt yrkesverksamma liv i Madrid. Don Miguel Ángel, är från Navarra och är lärare och fil. kand. i pedagogik. Han har arbetat som gymnasielärare i San Sebastián och Pamplona. **PREDIKAN SOM HÖLLS AV OPUS DEIS PRELAT**

Kära bröder och systrar. Mina allrakäraste söner diakoner.

1. Det råder ingen tvekan om att aposteln vänder sig till alla kristna när han säger: *caritas Christi urget nos*, Kristi kärlek lämnar mig inget val. Hur många gånger har jag inte hört den helige Josemaría Escrivá yttra dessa ord! De andras själar lämnade honom inget val. För att själarna skulle bli frälsta var han

redo att ge sitt liv. I detta, liksom i allt annat, följde han exemplet som vår Herre Jesus Kristus givit oss när han utropade: Jag har kommit för att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann (Luk 12:49). Aposteln Johannes ord passade honom perfekt: ”Att vi skall älska varandra.” (jfr 1 Joh 3, 11).

Alltsedan början av sin utnämning till påve, har den helige fadern Benedikt XVI refererat till den heliga oro som alla kristna måste känna inför en värld som alltmer fjärrar sig från Gud, åtminstone i vår västliga europeiska civilisation. Vi behöver bara öppna ögonen för att se att många människor, både män och kvinnor, avlägsnar sig från Herren eller känner Honom inte, kanske på grund av att de inte vid sin sida haft några kristna som med sitt exempel och sitt ord kunna visa dem vår Frälsares ljuva ansikte. Denna längtan efter själar måste förvandlas

till vår egen själs sanna längtan, på så sätt att den alltid finns levande i våra hjärtan. Men den måste bli en helig längtan som inte tar bort den andliga friden, dvs. den frid som inte låter oss förfalla till pessimistiska ord eller sterila klagomål, utan som visar sig i konkreta apostoliska initiativ, och som förnyas varje dag genom att vi umgås med Jesus i Ordet och i Brödet, i eukaristin och i bönen.

Det eukaristiska året, som Johannes Paulus II har inrättat, håller på att närma sig sitt slut. Under de två månader som ännu återstår av det, borde vi ännu mera anstränga oss och med ännu större kärlek närvara vid den heliga Mässan. Vi bör ledsaga Jesus i Tabernaklet, för att med ännu större glädje kunna ta emot kommunionen. Vi får inte heller glömma att detta kräver att vi dessförinnan avlagt bikt som en förberedelse för kommunionen om man har begått en allvarlig synd, en

sann bikt där vi ångrar och lovar att bekämpa våra fel och synder, och i varje fall är alltid den bästa förberedelse för att ta emot den heliga Kommunionen.

Benedikt XVI har påmint oss om att kommunionen ”är ett verkligt möte mellan två personer, den betyder att vi låter oss genomströmmas av Herrens liv, av dens liv som är min skapare och min frälsare”.

Detsamma kan sägas om hur vi bör umgås med Honom utanför mässan: ”Kristus är verkligen närvarande bland oss. Hans närvaro är inte statisk. Den är en dynamisk närvaro som griper tag i oss för att göra oss till Hans, för att närma oss till Honom. Kristus drar oss till sig, han gör att vi kommer ut ur oss själva för att bli till ett med Honom. På så sätt träder vi in i gemenskapen med våra bröder, i gemenskap med vår Herre vilket också betyder gemenskapen med våra bröder och systrar”.

2. Det är genom förtroligheten med Jesus Kristus, som vi får genom eukaristin och i bönen, som vi helt och fullt förstår orden som Herren riktar till oss i dagens evangelium: ”Ni är världens ljus (...). Ni är jordens salt.” Och Han säger också: ”En stad uppe på ett berg kan inte döljas.” Herren söker oss, Han vill vara förtrolig med oss, och därför gör han sig tillgänglig för var och en av oss. Låt oss bli ljuset som lyser för människorna, saltet som sätter smak på samhällsinstitutionerna, jäsningsämnet bland människomassorna. Om vårt kristna liv är fast förankrat och vi ofta tar emot sakramenten och umgås personligen med Herren, då kan vi bli allt detta. Då kan det bli med oss så som den helige Fadern säger, att ”utifrån denna förtrolighet, som är Herrens egen personliga gåva, kommer eukaristins kraft att nå bortom våra kyrkors väggar. I detta

sakrament, är Herren alltid på väg ut mot världen.”

Uppgiften som prästerna i kraft av prästvigningens sakrament är satta att utföra kan sammanfattas i att de är satta att hjälpa de kristnas själar att växa i förtrolighet med Gud. Bara av detta skäl, att göra så att alla blir heliga (jfr. Matt 5:40) ger oss kraft att predika Guds ord, att visa på Korsets offer vid altaret, att utdela Hans nåd genom de övriga sakramenten, att leda det folk som han anförtrott oss. På så sätt kan de vigda tjänarna, i första hand biskoparna och prästerna som är hans medarbetare, identifiera sig med Kristus, den Högste och Evige prästen. De blir på så sätt till Gudsfolkets läromästare och ledare. Tack vare prästämbetet uppfylles ordagrant responsoriepsalmens ord: Herren är min Herde, ingenting skall fattas mig. Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna

vatten. Och var och en av de kristtrogna kan med säkerhet bekräfta att han befinner sig under Herrens omedelbara skydd. Han leder mig på rätta vägar, sitt namn till ära. Inte ens i den mörkaste dal, fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg.

3.Om Jesus Kristus nu inbjuder alla kristna att bli förtroliga med Honom, hur mycket kraftfullare blir inte hans uppmaning till apostlarna och till dem som kommer att följa i hans spår som herdar. ”Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader” (Joh 15:15).

Kära söner diakoner. Att Herren utvalt er till att bli präster är ett tecken på Hans stora kärlek till er. Låt oss tillsammans med er tänka på den fantastiska verklighet som den helige Josemaría så ofta underströk

när han sade att när en präst firar den heliga mässan, på ett värdigt sätt och med vilja att helga, då vill vår Herre sänka sig ner till oss, även om vi är ovärdiga. Kan man tänka sig en större hängivenhet, en större tillgivenhet? Större än vad som skedde i Betlehem och på Golgata. Varför? Eftersom Jesu Kristi hjärta är ångestfullt för sin längtan att frälsa oss, eftersom Han inte vill att någon skall kunna säga att Han inte uppsökt honom, därför kommer han till var och en som söker Honom. Även om vi inte är värdiga – vi säger det ärligt och uppriktigt till Herren under mässan – *Domine, non sum dignus ...* – därför gör sig Jesus närvarande på altaret, förlåter våra synder i bikten och leder själarna på det eviga livets stigar, genom prästens vigda händer. Detta gör att det särskilt åligger prästerna, trots alla våra begränsningar, att tillsammans gå mot Jesus Kristus. Var alltid noga med

fromhetsbetygelserna, kära söner, alltid, men framför allt när alla uppgifterna i samband med firandet av mässan gör att ni är starkt upptagna. När tiden blir för knapp på grund av allt arbete som skall utföras, då måste vi akta noga på att inte försumma vårt eget andliga liv. *Cura teipsum!* (2 Tim 4:15), Var rädda om er och om ert andliga liv, skulle jag påminna er med den helige Paulus. Umgås alltid med största omsorg med Jesus i eukaristin. Tillbed innerligt den heliga Jungfrun. Be den helige Josemaría ofta om förbön, han som är vår allrakäraste fader, så att han kan hjälpa er att vara präster enligt Jesu heliga hjärta.

Innan jag slutar vill jag av allt mitt hjärta lyckönska familjer, släktingar och vänner till de nya prästerna. Vi tackar Gud för denna Försynens skickelse som Han låter vårt gudsfolk på vandring ständigt uppleva. På samma gång, liksom skörden är stor

men arbetarna är få (Matt 9:37) ber vi skördens herre att sända ut flera arbetare till sin skörd, att han låter kallelserna i hela världen växa och att de som blivit kallade helt motsvarar den kallelse de fått.

Jag ber er dessutom att ni ber för prästerna på det att de må bli värdiga tjänare åt vår Herre. Att de blir bönemän, offervilliga, uppfyllda av iver att frälsa själar. Låt oss framför allt be för påven Benedikt XVI som så ödmjukt och hängivet tagit emot uppdraget att vara påve. Må Gud göra honom mycket helig och låta hans arbete i tjänst hos Kyrkan och mänskligheten vara mycket verksamt. Låt oss också be för detta stifts biskop och för det seminarium han förestår. Jag ber er att också be för mig, som behöver era förböner och för alla biskopar. Jag anbefaller denna bön till den allraheligaste Jungfru Maria, allraheligaste jungfru, drottning och

mor till var och en och till hela
Kyrkan, vilken vi här i Torreciudad
även tillber i hennes egenskap som
änglarnas drottning. Amen.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
prastvigningar-i-torreciudad/](https://opusdei.org/sv-se/article/prastvigningar-i-torreciudad/)
(2026-04-11)